

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2013. gada 11. aprīlī*

Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Itālijas jēltabakas iepirkšanas un pirmapstrādes tirgus — Solidārā parādnieka veikta naudas soda samaksa — Interese celt prasību — Pierādīšanas pienākums

Lieta C-652/11 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegta 2011. gada 15. decembrī,

Mindo Srl, likvidācijas procesā, Roma (Itālija), ko pārstāv *G. Mastrantonio*, *C. Osti* un *A. Prastaro*, advokāti,

prasītāja,

otra lietas dalībiece, kas piedalās tiesvedībā –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *N. Khan* un *L. Malferrari*, pārstāvji, kuriem palīdz *F. Ruggeri Laderchi* un *R. Nazzini*, advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Dž. Arestis [*G. Arestis*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] (referents),

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 15. oktobra tiesas sēdi,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību *Mindo Srl* (turpmāk tekstā – “*Mindo*”) prasa atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo*/Komisija (Krājums, II-6795. lpp.), ar kuru pēdējā minētā noraidīja *Mindo* prasību daļēji atcelt un, pakārtoti, grozīt Komisijas 2005. gada 20. oktobra Lēmumu C(2005) 4012, galīgā redakcija, par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. panta 1. punktu (Lieta COMP/C.38.281/B.2 – Jēltabaka – Itālija) (OV 2006, L 353, 45. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), un, pakārtoti, samazināt tai noteikto naudas sodu.

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētais lēmums

- 2 *Mindo* ir Itālijas sabiedrība – šobrīd likvidācijas procesā –, kuras pamatdarbība ir jēltabakas pirmapstrāde. Sākotnēji tas bija ģimenes uzņēmums, kuru 1995. gadā pārpirka *Dimon Inc.* meitassabiedrība. Pēc šīs iegādes tās juridiskais nosaukums tika mainīts uz *Dimon Italia Srl*. 2004. gada 30. septembrī tās kapitāldaļas tika pārdotas četrām privātpersonām, kurām nebija nekādas saistības ar grupu *Dimon*, un tās juridiskais nosaukums tika mainīts uz *Mindo*. 2005. gada maijā *Dimon Inc.* apvienojās ar *Standard Commercial Corporation*, lai izveidotu jaunu vienību ar nosaukumu *Alliance One International Inc.* (turpmāk tekstā – “*AOI*”).
- 3 2002. gada 19. februārī Eiropas Kopienu Komisija no Itālijas jēltabakas pārstrādātājiem, proti, *Deltafina SpA*, saņēma pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda.
- 4 2002. gada 4. aprīlī Komisija no *Mindo*, kas tobrīd saucās *Dimon Italia Srl*, saņēma pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda un, pakārtoti, pieteikumu par naudas soda samazināšanu. 2002. gada 8. aprīlī Komisija no *Mindo* saņēma arī dažus pierādījumus.
- 5 2002. gada 9. aprīlī Komisija paziņoja par pieteikuma par atbrīvojumu no naudas soda un pieteikuma par naudas soda samazināšanu saņemšanu no *Mindo*. Komisija informēja šo sabiedrību, ka tās pieteikums par atbrīvojumu no naudas soda neatbilst Komisijas Paziņojumā par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.) paredzētajiem nosacījumiem.
- 6 2005. gada 20. oktobrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā tā konstatēja, ka laika posmā no 1995. gada līdz 2002. gada sākumam apstrīdētajā lēmumā minētie Itālijas jēltabakas pārstrādātāji, tostarp *Mindo*, ir veikuši vairākas darbības, kas veido vienotu un turpinātu EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumu.
- 7 Komisija cita starpā precizēja, ka, ievērojot, ka grupa, pie kuras piederēja *Mindo* pārkāpuma norises laikā, pēc tās apvienošanās ar *Standard Commercial Corporation* grupu bija beigusī pastāvēt, *AOI* kā šo divu grupu tiesību pārņēmēja ir apstrīdētā lēmuma adresāte. Tāpat arī *Mindo* kā *Dimon Italia Srl* tiesību pārņēmēja bija šī lēmuma adresāte.
- 8 Komisija noteica *Mindo* piemērojamā naudas soda sākumsummu EUR 12,5 miljonu apmērā, kuru tā palielināja par 25 % sakarā ar ļoti smago pārkāpuma raksturu un par 60 %, pamatojoties uz pārkāpuma ilgumu, proti, sešiem gadiem un četriem mēnešiem. Tā ierobežoja šīs sabiedrības atbildību līdz 10 % no tās apgrozījuma pēdējā finanšu gadā. Komisija apstiprināja pieteikumu par naudas soda samazināšanu un, ņemot vērā sadarbību, naudas sodu samazināja par 50 %. Tādējādi Komisija galīgo naudas soda summu, kas piemērojama *Mindo* un *AOI*, noteica EUR 10 miljonu apmērā, *AOI* uzliekot atbildību par visu naudas soda summas samaksu un *Mindo* – solidāru atbildību vienīgi par EUR 3,99 miljonu samaksu.
- 9 2006. gada 14. februārī *AOI* samaksāja visu naudas soda summu, kuru Komisija bija uzlikusi tai un *Mindo*.

- 10 Attiecībā pret *Mindo* 2006. gada 4. jūlijā tika uzsākts likvidācijas process, par kuru tā Vispārējo tiesu nebija informējusi.
- 11 2007. gada 5. martā *Mindo* saskaņā ar Karaļa 1942. gada 16. marta Dekrēta Nr. 267 par bankrota, mierizlīguma ar kreditoriem, kontrolētas administrēšanas un likvidēšanas piespiedu kārtā tiesisko regulējumu (*regio decreto 16 marzo 1942, n. 267, recante disciplina del fallimento, del concordato preventivo, dell'amministrazione controllata e della liquidazione coatta amministrativa*), ar grozījumiem (1942. gada 6. aprīļa GURI Nr. 81 parastais pielikums), 161. pantu iesniedza *Tribunale ordinario di Roma, sezione fallimentare* [Romas bankrota tiesā] pieteikumu par mierizlīguma ar kreditoriem procesa uzsākšanu ar īpašuma nodošanu. Ar 2007. gada 27. novembra spriedumu minētā tiesa apstiprināja *Mindo* piedāvāto mierizlīgumu ar kreditoriem.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 12 Ar 2006. gada 20. janvārī iesniegtu prasības pieteikumu *Mindo* lūdza daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu un, pakārtoti, samazināt naudas soda, kas uzlikts *Mindo* un solidāri – arī AOI, apmēru.
- 13 2010. gada 29. novembra tiesas sēdē Komisija, dažas dienas iepriekš uzzinājusi par faktu, ka *Mindo* ir likvidācijas procesā kopš 2006. gada jūlija, būtībā apgalvoja, ka *Mindo* ir zaudējusi interesi celt prasību. Tāpēc Vispārējā tiesa aicināja *Mindo* iesniegt visu atbilstošu informāciju un dokumentus, kas saistīti ar jebkuru vienošanos, kuru tā varēja būt noslēgusi ar AOI par to, ka pēdējā minētā nomaksā naudas sodu, un par iespēju celt prasību piedzīt daļu nomaksātā naudas soda. *Mindo* izpildīja šo lūgumu.
- 14 Ar 2011. gada 30. marta vēstuli AOI atbildēja uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem, būtībā norādot, ka tā vēl nav cēlusi pret *Mindo* prasību par piedziņu, jo vēlas sagaidīt iznākumu tiesvedībai Vispārējā tiesā.
- 15 Tā vispirms paskaidroja, ka, lai varētu šādi rīkoties, tai, ļoti iespējams, būtu jāpieprasa spriedums un rīkojums veikt maksājumu, pamatojoties uz šo spriedumu, un ka naudas soda pilnīgas vai daļējas atcelšanas gadījumā tai nāktos atdot atpakaļ *Mindo* atgūto summu ar procentiem, kas apgrūtinātu, sadārdzinātu un paildzinātu visu tiesvedību. Turklāt AOI uzskatīja, ka tās rīcība nav noilgusi un tāda arī nebūs līdz tiesvedības Vispārējā tiesā beigām. Visbeidzot tā uzsvēra, ka tas, ka norit mierizlīguma process ar kreditoriem, netraucē kreditoram vērsties kompetentajās tiesās, lai saņemtu konstatējošu nolēmumu attiecībā uz parādniķu, uz kuru attiecas šis mierizlīgums ar kreditoriem, un, tiklīdz tiek pasludināts nolēmums par apstiprināšanu, pieprasīt rīkojumu veikt maksājumu.
- 16 Izvērtējot lietas apstākļus un it īpaši prasības priekšmetu, Vispārējā tiesa secināja, ka *Mindo* nav pierādījusi radušos un pastāvošu interesi turpināt tiesvedību, un tāpēc uzskatīja, ka par tās prasību nav jālemj.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 17 Savā apelācijas sūdzībā *Mindo* prasa atcelt visu pārsūdzēto spriedumu pilnībā, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai pēc būtības un piespriet Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.
- 18 Komisija prasa noraidīt apelācijas sūdzību un piespriet *Mindo* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 19 Savas apelācijas sūdzības pamatošanai *Mindo* izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tā būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi kvalificējot tās situāciju un līdz ar to atzīstot, ka tai neesot bijusi nekāda interese celt prasību. Otrais pamats, kas ticis iesniegts pakārtoti, ir balstīts uz AOI un *Mindo* tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu.
- 20 Komisija apgalvo, ka pirmais apelācijas pamats ir acīmredzami nepieņemams un ka otrais pamats ir acīmredzami nepamatots.

Par pirmā pamata pieņemamību

- 21 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī no Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda sprieduma, kuru tiek lūgts atcelt, apstrīdētie elementi, kā arī juridiskie argumenti, ar ko šis prasījums tiek konkrēti pamatots (skat. 2001. gada 6. marta spriedumu lietā C-274/99 P *Connolly*/Komisija, *Recueil*, I-1611. lpp., 121. punkts, un 2013. gada 24. janvāra spriedumu lietā C-646/11 P *3F*/Komisija, 51. punkts).
- 22 Jānorāda, ka *Mindo* ir atsaukusies uz Vispārējās tiesas pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā, pietiekami precīzi identificējot pārsūdzētā sprieduma apstrīdētos elementus, it īpaši tā 87. punktu, un precizējot iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka šajos elementos ir šādas kļūdas.
- 23 Tāpēc Komisija nevar pamatoti atsaukties uz pirmā pamata nepieņemamību.

Par pirmā pamata būtību

Lietas dalībnieku argumenti

- 24 Pirmkārt, *Mindo* apgalvo, ka, samaksājot visu naudas soda summu, AOI saskaņā ar Itālijas Civill kodeksa 2055. panta otro daļu un 1299. pantu ir kļuvusi par tās kreditoru. Saskaņā ar šī paša kodeksa 2946. pantu uz AOI tiesībām prasīt no *Mindo* atmaksu attiecas parastais desmit gadu noilguma termiņš. Līdz ar to Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 85. un nākamajos pantos uzskatot, ka strīdīgā lēmuma atcelšana vai grozīšana neradītu *Mindo* nekādu labumu, ciktāl AOI tiesības piedzīt savu prasījumu ir radušās naudas soda samaksas dienā un uz šīm tiesībām attiecas desmit gadu noilguma termiņš.
- 25 Otrkārt, *Mindo* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka nav pierādīts ne tas, ka AOI ir pret *Mindo* prasījums, ne arī AOI iespēja vai vēlme celt prasību par prasījuma piedziņu. No vienas puses, *Mindo* esot pierādījusi, ka ir parādā AOI, iesniedzot pierādījumus saistībā ar Karaļa 1942. gada 16. marta Dekrētu Nr. 267, kā arī AOI faktiskās piedziņas tiesības, atbildot uz Komisijas apsvērumiem par dokumentiem, kurus *Mindo* bija iesniegusi pēc Vispārējās tiesas lūguma. No otras puses, *Mindo* esot bijis jāpierāda nevis AOI nodoms piedzīt prasījumu, bet tikai AOI faktiskās tiesības celt prasību šajā sakarā.
- 26 Treškārt, *Mindo* apgalvo, ka Vispārējā tiesa nepareizi ir novērtējusi pierādīšanas pienākumu, sava sprieduma pamatošanai balstoties uz konstatējumu, ka “nevar[ēja] izslēgt”, ka AOI ir uzņēmusies samaksāt *Mindo* naudas soda daļu. Tiesas sēdē *Mindo* precizēja, ka šāds Vispārējās tiesas konstatējums nozīmē, ka tai nav nekādu tiesību aizsardzības līdzekļu, un ir uzskatāms par pierādīšanas pienākuma pāreju. Vispārējās tiesas kopējais vērtējums *Mindo* intereses celt prasību neesamībai esot balstīts uz spekulatīviem apsvērumiem, atsaucoties uz AOI nodomu un citām neatbilstošām nejaušībām.

- 27 Šajā ziņā Komisija atbild, ka *Mindo* naudas soda daļu pilnībā ir samaksājusi AOI, kura pārsūdzētā sprieduma pasludināšanas brīdī vēl nebija cēlusi prasību par piedziņu, un ka starp šīm divām sabiedrībām ir pastāvējusi slepena vienošanās, saskaņā ar kuru AOI esot uzņēmusies atbildību par *Mindo* pret konkurenci vērsto rīcību.
- 28 Saskaņā ar Komisijas teikto Vispārējā tiesa nav balstījusi savu argumentāciju uz apsvērumiem, kas saistīti ar Itālijas tiesībām, bet gan uz virkni faktisku apsvērumu, kas ir pretrunā priekšlikumam, saskaņā ar kuru AOI bija tiesības celt pret *Mindo* prasību par piedziņu. Šajā ziņā Komisija tiesa sēdē precizēja, ka, pēc tās domām, “parastā situācijā” un gadījumā, kad neeksistē nekāda cita vienošanās, rezultāts tam, ka AOI samaksā *Mindo* naudas soda daļu, saskaņā ar spēkā esošajām Itālijas tiesībām ir tāds, ka AOI rodas tiesības celt prasību pret *Mindo* par šīs summas piedziņu, bet ka Vispārējā tiesa, balstoties uz iesniegtajiem pierādījumiem, uzskatīja, ka AOI un *Mindo* noteikti ir noslēgušas vienošanos, saskaņā ar kuru AOI vairs nav tiesību celt pret *Mindo* prasību ar šādu mērķi.

Tiesas vērtējums

- 29 Pienākums pamatot spriedumus izriet no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 36. panta, kas saskaņā ar šo Statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pantu ir piemērojams attiecībā uz Vispārējo tiesu. Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Vispārējās tiesas sprieduma pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāparāda tās argumentācija, lai ieinteresētajām personām ļautu saprast pieņemtā lēmuma pamatojumu un Tiesai veikt tiesas kontroli (skat. 2012. gada 19. decembra spriedumu lietā C-288/11 P *Mitteldeutsche Flughafen* un *Flughafen Leipzig-Halle*/Komisija, 83. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Turklāt jānorāda, ka pamatojuma neesamība vai nepietiekams pamatojums ir uzskatāms par būtisku formas prasību pārkāpumu un tas ir sabiedriskās kārtības jautājums, kas Savienības tiesai ir jāizskata pēc savas ierosmes (šajā ziņā skat. 2000. gada 30. marta spriedumu lietā C-265/97 P *VBA/Florimex u.c., Recueil*, I-2061. lpp., 114. punkts, kā arī 2011. gada 7. decembra rīkojumu lietā C-45/11 P *Deutsche Bahn/ITSB*, 57. punkts).
- 31 Jākonstatē, ka vairākiem secinājumiem pārsūdzētajā spriedumā ir šāds nepietiekams pamatojums.
- 32 Pirmkārt, jāatgādina, ka ar strīdīgo lēmumu Komisija uzlika AOI un *Mindo* naudas sodu EUR 10 miljonu apmērā, precizējot, ka *Mindo* ir solidāri atbildīga par EUR 3,99 miljonu samaksu. Kā Vispārējā tiesa norādījusi pārsūdzētā sprieduma 82. punktā, AOI 2006. gada 14. februārī samaksāja visu naudas sodu.
- 33 Vispārējā tiesa pamatoti ir konstatējusi, ka saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 2. pantu *Mindo* ir viena no sabiedrībām, kuras ir apstrīdētā lēmuma adresātes, un ka tā ir solidāri atbildīga par naudas soda EUR 3,99 miljonu apmērā samaksu.
- 34 Pārsūdzētā sprieduma 85. punktā Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi, ka “[*Mindo*] pieprasīta apstrīdētā lēmuma atcelšana vai grozīšana neradītu tai nekādu labumu, tādēļ ka tās solidārā parādniece [AOI] jau ir pilnībā nomaksājusi tai piemēroto naudas sodu un ka pēdējā minētā [...] nav vērsusies pret prasītāju, lai saņemtu nomaksātā naudas soda summas daļas atmaksu, kaut arī kopš minētā maksājuma jau ir pagājuši vairāk nekā pieci gadi”. Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir konstatējusi, ka *Mindo* nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka AOI ir pret viņu prasījums.
- 35 Taču *Mindo* šajā ziņā Vispārējā tiesā apgalvoja, ka tas, ka AOI samaksāja visu naudas sodu, ir radījis AOI prasījumu pret *Mindo* kā pret solidāru parādnieci, runājot par naudas soda samaksu, ko Komisija bija noteikusi šīm divām sabiedrībām.

- 36 Turklāt no *Mindo* 2011. gada 6. janvārī sniegtajām atbildēm uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem izriet, “ka puse, kurai ir solidārs pienākums, var pēc tam, kad tā ir samaksājusi kreditoram visu parādu, prasīt citiem solidārajiem debitoriem summas, ko tā samaksājusi, atmaksu”. Piedevām no Komisijas 2011. gada 21. februāra apsvērumiem attiecībā uz dokumentiem, kas iesniegti saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantu, izriet, ka starp lietas dalībniekiem nebija strīda par to, ka Itālijas tiesības attiecībā uz pušu, kuras ir solidāri atbildīgas par AOI prasījumu, līdzdalību piešķir AOI tiesības prasīt *Mindo* piedalīties naudas soda samaksā.
- 37 Neraugoties uz šo argumentāciju, Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi, ka ar to, ka AOI samaksāja visu naudas sodu, nepietiek, lai AOI rastos prasījums, par kuru *Mindo*, runājot par naudas soda samaksu, būtu atbildīga kā solidārs debitors. Šajā ziņā ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa juridiski pietiekami nav pamatojusi šādu vērtējumu.
- 38 Turklāt, kā izriet no pārsūdzētā sprieduma 72. punkta un lietas materiāliem, *Mindo* Vispārējā tiesā vairākkārt izvirzīja jautājumu par AOI tiesību celt prasību noilgumu, it īpaši argumentu, saskaņā ar kuru AOI kopš datuma, kad tā samaksāja visu naudas sodu, kuru bija noteikusi Komisija šīm abām sabiedrībām, ir tiesības celt pret *Mindo* prasību, kas tai ļauj prasīt atgūt to samaksāto naudas soda daļu, kura bija jāmaksā *Mindo*. Pēdējā minētā apgalvo, ka šīs tiesības būtu spēkā līdz 2016. gada 14. februārim.
- 39 Šajā ziņā Vispārējā tiesa tikai ir apstiprinājusi, ka “jau ir pagājuši vairāk nekā pieci gadi”, kopš AOI veica samaksu, un ka *Mindo* neesot juridiski pietiekami pierādījusi, ka AOI “[joprojām var]” piedzīt šo prasījumu, turklāt nepārbaudot, vai AOI tiesībām celt attiecīgo prasību ir vai nav iestājies noilgums, kaut arī *Mindo* bija iesniegusi Vispārējai tiesai Itālijas tiesību normas par 10 gadu noilguma termiņu gadījumā, kad runa ir par prasības celšanu pret solidāriem debitoriem, un ka šajā ziņā izvirzītie argumenti esot tikuši iesniegti pietiekami skaidri un precīzi, ļaujot Vispārējai tiesai pieņemt lēmumu šajā sakarā.
- 40 Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa, pamatojoties uz to, ka AOI ir samaksājusi *Mindo* parādu, bet nekādi nepaskaidrojot, kāpēc ar šo samaksu nav pietiekami, lai AOI rastos prasījuma tiesības, nevarēja secināt, kā tā ir izdarījusi pārsūdzētā sprieduma attiecīgi 85. un 87. punktā, ka apstrīdētā lēmuma atcelšana vai grozīšana neradītu *Mindo* nekādu labumu un ka *Mindo* juridiski pietiekami nav pierādījusi, ka AOI pret to ir prasījums.
- 41 No iepriekš minētā izriet, ka, tādējādi nesniedzot atbildi uz daļu no *Mindo* galvenajiem argumentiem, Vispārējā tiesa nav ievērojusi pienākumu norādīt pamatojumu, kāds tai ir saskaņā ar Tiesas statūtu 36. pantu, kas saskaņā ar šo Statūtu 53. panta pirmo daļu un Vispārējās tiesas Reglamenta 81. pantu ir piemērojams attiecībā uz Vispārējo tiesu.
- 42 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir apstiprinājusi, ka, pat pieņemot, ka AOI ir prasījums pret *Mindo*, pēdējā minētā juridiski pietiekami nav pierādījusi, ka AOI “[joprojām var]” piedzīt šo prasījumu.
- 43 No pārsūdzētā sprieduma 71. punkta izriet, ka Vispārējā tiesā *Mindo* apgalvoja, ka saskaņā ar spēkā esošajām Itālijas tiesībām AOI pret to varētu celt regresa prasību nākotnē. Savā 2011. gada 20. maija atbildē uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem *Mindo* cita starpā paskaidroja, ka saskaņā ar Itālijas tiesībām “kreditori, kuri savas prasības cēlušī pirms sprieduma pasludināšanas”, tādi kā AOI, var pat pēc mierizlīguma ar kreditoriem izpildes beigām celt tiesā prasību pret *Mindo*, prasot izdot rīkojumu veikt maksājumu, vienlaikus ņemot vērā daļu lielumus un mierizlīgumā ar kreditoriem noteiktos termiņus.
- 44 Lai atbildētu uz šo argumentu, Vispārējā tiesa nevarēja tikai norādīt, kā tā ir izdarījusi pārsūdzētā sprieduma 91. punktā, ka *Mindo* nav iesniegusi nekādus paskaidrojumus attiecībā uz iemesliem, kāpēc tā kvalificē AOI par “agrāko kreditoru” vai kāpēc AOI necenšas izvirzīt savu prasījumu.

- 45 Turklāt, kaut arī *Mindo* apgalvoja, ka AOI joprojām var uzturēt savu prasījumu, Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā argumentu, kurš šajā ziņā *Mindo* izrādījās izšķirošs un saskaņā ar kuru, kā izriet no 2011. gada 8. jūlija atbildes uz Vispārējās tiesas jautājumiem, mierizlīgums ar kreditoriem ļauj maksātnespējīgam uzņēmumam mainīt parādsaistību ar visiem kreditoriem atmaksas grafiku un tādējādi turpināt savas darbības.
- 46 No minētā izriet, ka pamatojumā, kādu Vispārējā tiesa sniegusi pārsūdzētajā spriedumā, nav skaidri un nešaubīgi, proti, tā, ka Tiesa var īstenot savu kontroli, norādīti iemesli, kāpēc tā uzskatīja, ka *Mindo* juridiski pietiekami nav pierādījusi, ka AOI var uzturēt savu prasījumu, un līdz ar to šis pamatojums neatbilst no šī sprieduma 29. punktā minētās judikatūras izrietošajai prasībai.
- 47 Treškārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir apstiprinājusi, ka, pat pieņemot, ka AOI ir prasījums pret *Mindo*, pēdējā minētā juridiski pietiekami neesot pierādījusi arī to, ka AOI “ir nodoms” piedzīt prasījumu.
- 48 Tāpēc Vispārējā tiesa prasīja, lai *Mindo* pierāda AOI nodomu piedzīt prasījumu. Šī prasība izriet arī no pārsūdzētā sprieduma 91. punkta, kurā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka *Mindo* nav sniegusi nekādus paskaidrojumus par iemesliem, kāpēc AOI pat nav mēģinājusi iesniegt savu prasījumu mierizlīguma ar kreditoriem procesa ietvaros un nav iebildusi pret šo procedūru, neraugoties uz ietekmi, kāda šādam prasījumam varētu būt uz citu kreditoru lēmumu pievienoties priekšlikumam par mierizlīgumu ar kreditoriem.
- 49 No apstrīdētā lēmuma izriet, ka ar 2011. gada 30. marta vēstuli un atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem rakstveida jautājumiem, AOI paziņoja, ka tā vēlas pret *Mindo* celt prasību par piedziņu, ka tās prasībai par piedziņu nav noilguma un ka tā vēlētos sagaidīt, kamēr strīds tiks izlemts pēc būtības. Tāpēc ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa šo dokumentu nav izvērtējusi.
- 50 Šādi rīkojoties, Vispārējā tiesa *Mindo* interesi celt prasību ir pakļāvusi nosacījumam, ka tā pierādīs trešās personas nodomu celt prasību par prasījuma piedziņu. Tādējādi, nosakot *Mindo* neizpildāmu pierādīšanas pienākumu, lai tā pierādītu savu interesi celt prasību, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 51 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka Vispārējās tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 87. punktā ir balstīts uz virkni elementu, kas pārņemti minētā sprieduma 85. un 88.–92. punktā, un, tos ņemot vērā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 93. punktā ir uzskatījusi, ka “nevar tikt izslēgts”, ka AOI ir uzņēmusies samaksāt to naudas soda summas daļu, kas bija jāmaksā *Mindo*, vai ka AOI ir atteikusies prasīt no *Mindo* atmaksu.
- 52 Tāpat no pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa prasīja *Mindo* iesniegt visu atbilstošu informāciju un dokumentus, kas saistīti ar jebkuru vienošanos, kuru tā varētu būt noslēgusi ar AOI par to, ka pēdējā minētā nomaksā naudas sodu, un par iespēju celt prasību piedzīt daļu nomaksātā naudas soda. Šajā ziņā jānorāda, ka Vispārējā tiesa pati pārsūdzētā sprieduma 92. punktā ir konstatējusi, ka dokumenti, kurus *Mindo* iesniedza, atbildot uz šo prasību, neietver nekādu garantiju vai atlīdzību tai par labu saistībā ar jebkādu sodu, ko Komisija tai varētu piemērot.
- 53 Pārsūdzētā sprieduma 93. punktā izmantotais izteiciens pierāda minēto elementu nepārliciecināšo raksturu un vien iespējas konstatējumu. Komisijas lēmuma par naudas soda noteikšanu adresāta intereses celt prasību neesamības konstatēšana nevar būt balstīta tikai uz pieņēmumiem, it īpaši gadījumā, kad Vispārējā tiesa nav pietiekami ņēmusi vērā virkni *Mindo* izvirzīto elementu un vēlējusies citādāk interpretēt lietas apstākļus vai pierādīt, ka AOI joprojām var celt prasību par piedziņu un atgūt vismaz daļu no sava prasījuma.

- 54 No visa iepriekš minētā izriet, ka, tā kā, no vienas puses, Vispārējās tiesas vērtējumam nav pietiekama pamatojuma un, no otras puses, tā uzlikusi *Mindo* neizpildāmu pierādīšanas pienākumu, pēdējā minētā pamatoti var apgalvot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka *Mindo* neesot pamatotas intereses celt prasību.
- 55 Līdz ar to un neesot vajadzībai izvērtēt otro pamatu, apelācijas sūdzība ir jāapmierina un pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.
- 56 Atbilstoši Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija, vai nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā taisītu spriedumu. Šajā gadījumā tiesvedības stadija neļauj Tiesai taisīt galīgo spriedumu šajā lietā.
- 57 Līdz ar to lieta ir jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai un jāatliek lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

- 1) **atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 5. oktobra spriedumu lietā T-19/06 *Mindo/Komisija*;**
- 2) **nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai;**
- 3) **lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.**

[Paraksti]